

มจพ. เผยผลวิจัยชี้ชัด อุตสาหกรรม “อ้อย-น้ำตาล” ไทย มีศักยภาพสูง พร้อมรับประชาคมอาเซียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จัดสัมมนาเผยแพร่การประเมินศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำนั้น ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันสูง พร้อมทั้งเสนอแนะภาครัฐควรให้การสนับสนุน เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านปัจจัยการผลิต และการเพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยก้าวเป็นผู้นำในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในตลาดอาเซียนอย่างต่อเนื่อง

ผ.ศ. ดร.ศจีมาส ณ วิเชียร วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เปิดเผยว่า มหาวิทยาลัยฯ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จัดสัมมนาการเผยแพร่การประเมินศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอ้อย และน้ำตาลทราย เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการสัมมนารายงานถึงศักยภาพในการดำเนินงานของประเทศในประชาคมอาเซียนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ พบว่าไทยมีศักยภาพสูง มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลเพื่อการแข่งขัน ดังนี้

การเพิ่มศักยภาพด้านปัจจัยการผลิต

เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รัฐควรมุ่งไปที่การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ การลดต้นทุนการเพาะปลูก การเพิ่มคุณภาพของผลผลิต และการเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บเกี่ยว ซึ่งปัจจุบันพบว่ายังเป็นปัญหาหรือจุดอ่อนของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลของไทย นโยบายและมาตรการเหล่านี้ได้แก่

1. รัฐควรมีการพัฒนาแหล่งน้ำ มีการจัดการด้านชลประทานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้เพื่อให้น้ำสามารถเข้าถึงแหล่งเพาะปลูกอ้อยของเกษตรกรได้อย่างทั่วถึง ด้วยเหตุผลที่ว่าพื้นที่ปลูกอ้อยมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ยังคงต้อง อาศัยน้ำฝนที่มีความแปรปรวนสูง ทำให้ผลผลิตของอ้อยขาดเสถียรภาพตามไปด้วย
2. รัฐควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อย

2.1 ในการเพิ่มคุณภาพของอ้อย ให้มีค่าความหวานที่สูงขึ้น อ้อยไทยมีค่าความหวานต่ำเพียงประมาณ 11-12 CCS ในขณะที่ประเทศออสเตรเลียและบราซิลนั้นค่าความหวานของน้ำตาลอยู่ที่ประมาณ 13-15 CCS ซึ่งค่าความหวานที่สูงจะหมายถึงปริมาณผลผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยที่สูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นหากมีการเพิ่มคุณภาพของอ้อยให้สูงขึ้นจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตน้ำตาลของไทยต่ำลง

2.2 ให้มีผลผลิตต่อไร่ที่สูงขึ้น อีกทั้งรัฐต้องมีมาตรการสนับสนุนและชักจูงเกษตรกรให้ความร่วมมือในการเพาะปลูกอ้อยที่คิดค้นขึ้นมา ทั้งนี้ปัจจุบันผลผลิตอ้อยต่อไร่ของไทยประมาณ 10.2 ตันต่อไร่ ขณะที่ประเทศออสเตรเลีย บราซิล มีผลผลิตอ้อยเฉลี่ย 13-14 ตันต่อไร่ และ 12.5 ตันต่อไร่ตามลำดับ การมีผลผลิตต่อไร่สูงก็จะช่วยลดต้นทุนการผลิต ทั้งยังสามารถส่งออกน้ำตาลไปแข่งขันในตลาดต่างประเทศด้วยต้นทุนที่สามารถแข่งขันได้

2.3 ให้สามารถต้านทานโรค และรักษาสภาพดินไว้ได้ เพราะที่ผ่านการปลูกอ้อยมาอย่างต่อเนื่องและยาวนานขาดการบำรุงรักษาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของดิน นอกจากนี้การเพาะปลูกอ้อยยังต้องพบกับการระบาดของโรคและแมลงที่สำคัญ เช่น โรคใบขาว โรคเหี่ยวเน่าแดง โรคเส้ดำ และหนอนกออ้อยชนิดต่างๆ ล้วนเป็นปัจจัยที่จำกัดผลผลิตทั้งสิ้น

3. รัฐควรใช้มาตรการด้านภาษี ในการลดภาษีเทคโนโลยี เครื่องจักรสำหรับการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวอ้อย เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้เกษตรกรหันมาใช้เทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพในการเพาะปลูก ช่วยลดต้นทุนค่าแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และการขาดแคลนแรงงานในฤดูเก็บเกี่ยว ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลระหว่างประเทศได้

2. การเพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ

1. รัฐควรมีการทบทวน ระดมสมองฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และประชาพิจารณกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ให้มีความทันสมัยกับกาลเวลา โดยเฉพาะ พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาล พ.ศ. 2527 ที่หลายฝ่ายเห็นว่าไม่เอื้อต่อแข่งขัน

1.1 ด้านการแบ่งผลประโยชน์ ที่ต่างเห็นไม่ตรงกันในเรื่องของความยุติธรรม ทั้งที่การเกิดขึ้นของ พรบ. มาจากการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและเจ้าของโรงงานน้ำตาล ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตั้งแต่การผลิตอ้อยไปจนถึงการจัดสรรเงินรายได้จากการขายน้ำตาลทรายทั้งในและนอกราชอาณาจักรระหว่างชาวไร่อ้อย และเจ้าของโรงงานน้ำตาลทรายเพื่อให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและเกิดความเป็นธรรมแก่ชาวไร่อ้อยเจ้าของโรงงาน

น้ำตาลและผู้บริโภค

1.2 ด้านการป้องกันการหายไปของน้ำตาลในช่วงที่ราคาตลาดโลกสูง ระบบของรัฐที่มีอยู่ปัจจุบันไม่สามารถป้องกันการหายไปของน้ำตาลในช่วงที่ราคาตลาดโลกสูงได้ วิธีการแก้ปัญหา กลับสร้างผลกระทบให้เกิดขึ้นผู้บริโภค กลายเป็นผู้เสียประโยชน์อย่างจำยอม

1. รัฐควรสนับสนุนอุตสาหกรรมทั้งระบบอย่างจริงจัง ด้วยอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญภาพในการสร้างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องได้อย่างมากมาย ฉะนั้นการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และแนวทางต่าง ๆ ควรคำนึงถึงผลกระทบต่อการส่งเสริมการเติบโตในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

โดยเฉพาะอุตสาหกรรมด้านพลังงานไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเอทานอล ซึ่งจะเป็นการสร้างมูลค่าจากอ้อยและเพิ่มรายได้ ช่วยลดการนำเข้าพลังงาน

3. รัฐควรสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มกันในกลุ่มเกษตรกรรายย่อย ผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้มีอำนาจในการจัดหาทุน วัตถุดิบมาใช้ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในตลาดอาเซียน